

Data și anul nașterii: 27 noiembrie 1964, Târgu-Jiu. Licență în jurnalism și filosofie

Experiență artistică și literară Grafician și publicist comentator – Jurnalul de Gorj Colaborator al postului de radio Omega din Tg-Jiu, co-redactor al emisiunilor: Noua Generație; Tânăr și liber; Plus 3; Expresul de la ora 9. Editorialist la săptămânalul Informația de Gorj. Redactor-șef al săptămânalului Timpul de Gorj. Redactor de rubrică la cotidianul Gorjeanul, redactor responsabil de ediții la Gazeta Gorjului cultural. Inspector de specialitate, cultură scrisă, PR la Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Gorj Redactor-șef la revistele Jiul de Sus și Crinul Satelor, realizator al periodicelor Bilete de Papagal și Hazul.

Până în prezent – Redactor la Biblioteca Județeană

Christian Tell, Gorj. Din 2018, redactor șef al Revistei de literatură, arte și istorie culturală Spicon, Târgu-Jiu. Colaborări la Clipa, revistă săptămânală editată în SUA. Autor al cărților de poezie: „Contextul desprinderii de haos” – 2011, „De cealaltă parte a ploii” – 2016, „Omiliile toamnei. Altminteri” – 2019.

Prezent în antologii: Creații literare prezente în revistele: Portal măiastra, Mozaic, Die Brucke, Lyric; Columna, Caietele Columna, Unu. Recenzii în Revista Portal Măiastra, Cotidianul, Revista Neuma, Revista Boema, cotidianul Gorjeanul, Revista Athanor.

Premiul pentru manuscris „Contextul desprinderii de haos” la Festivalul internațional de literatură Tudor Arghezi, 2009. Premiul Elvira Godeanu pentru cronică dramatică: Viorel Surdoiu, la Festivalul de teatru Târgu Jiu. Ediția 2009 – pentru promovarea imaginii publice a mării actrițe în conștiința contemporanilor prin presa scrisă.

ARIPI DE PĂMÂNT

Poporul din care sunt parte
scrie în carte
s-a născut între două lupte
între viață și moarte
(spune Blandiana
– un popor vegetal)
condamnat la viață mortal
cu rădăcini aeriene
și aripi de pământ
între vânt și cuvânt
ființând

blând
flămând mereu de aer
îndrăgostit de sânziene
precum Eliade
și de balade
și de cules stele
prin fân
din lacrimi bacoviene
făurind castele

LA MARGINEA LUMII DIN MINE

Toți copacii
de pe toți munții și de pe toate
dealurile
au rădăcinile înfipte în mine
Firele de iarbă
eu le hrănesc
Păsările durerii își fac în mine cuib
și-mi cresc aripi frânte
visând
zborul ce nu-l vor zbura niciodată
Întreb

cât mai este până la marginea
lumii din mine

M-ai trecut dincolo

îmi spune inima

îmi spune sufletul meu

de departe

Și ce-or să facă munții și dealurile
fără îmbrățișarea mea

Vor fi ultime ploii

și marea le va face uitate

pe toate

în tine

ACASA INFINITULUI

Și încă-mi mai pun

capul sub Poarta

ce poartă răbdarea de timp

nesfârșit

Și încă-mi mai spăl

podul palmei

în stele oglindite vremelnice în Jiu

Și încă mai știu

înainte de-a sta pe un scaun

tăcut

la o masă cu vremea

că-i un rost rugăciunea

Și c-un genunchi înfipt în pământ

eu încă mai calc

pe istoria scobită în piatră

Și sunt dalta lovită de soartă

în poartă să stau

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

să-l aștept
să-i văd Primul pas
de la începutul lumii
rămas
ca un zbor
într-un dor de Acasa
Infinitului
Departate de el însuși
spiritul lui Buddha
devenind
miracol
și
Pasăre

ORAȘUL

Între un vânt care-și descrețește
fruntea
sub umbrele brazilor drepți
lumânări verzi
peste care se binevoiește soarele
flacăra plimbătoare
Pe lângă istoria plăsmuită
în fiecare chip de casă
efigii ale celor ce le-au fost
demiurghi
prin timp călători înapoi
ascultând poveștile
încrustate-n pavaj și cele
mărturisitoare
de vremuri datate
pe ziduri
în ziduri
în carnea roșie a cărămizii
pe străzi înguste sau largi
curgând în șoaptă dialogurile
ferestrelor sobre
geometrie cazonă
sau limbajul subtil
floriscient
atrăgător
cu irizări petalifere
zâmbind în silabe scipiri
precum abia perceptibile semne
din ochii
chemători către taină
charetele n-au mai trecut de mult
timp pe acolo
dar poți intui ritmul potcoavelor
cailor burgi
scânteind granitul cel negru ros
roțile valsând

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

între clopotele de sfert
ale orologiului negru din turlă
strigătul târgoveților
prețuindu-și truda
ca o liturghie a vieții
în trecere
pentru că doar
"Verbum Domini manet in
aeternum"
aerul
vibrând
între norii mângâind Tâmpa
regatul întins
stins în depresiune
peste care ca un lac ocru
plin de solzi
și nervuri
se revarsă

Orașul

ȘI ÎNGERII

Pe aici nu se trece
pe-aici se îngenunchează
se îngemănează rădăcinile
în muguri
din ruguri
până la cenușa vântului exilat
către fronturi de fum
către palmele pline de pământ
în loc de piele de carne de viață
către pumnii
ca niște ochi împietriți
vis
către păsări de gheața amară
pe-aici toamnele
sunt mereu sângerii
și îngerii
trec mereu podul

ÎN STIL BAROC

Ting ting tong ting ting
tong ting
tin tin

....

sonata pentru chitară/ De Scarlatti/
baroc

*

"Muzica II" "Nud" "Jumătatea
plină a
paharului" "Pasajul scârilor"
într-o expoziție virtuală
agitație vorbe priviri admirând
priviri într-un raid sumar peste

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

peretii
chipuri nuduri cai case bărci
pictorul Iorga Nicolae
și criticul Roxana Pasculescu
vorbind despre curbele îmbrăcate
în
veșmântul luxos dinamizat
nuduri cai case bărci
comparații cu Picasso si Cezane
chitara în stil baroc:
tag tag tin tag tin...

*

o dimineață de septembrie
și amintirea unei toamne frumoase
la Muzeul Satului
atunci în urmă cu mai bine de trei
decenii
eu noi câțiva doritori de învățare
descoperind pe hârtie forma unei
biserici din cărbune
biserica veche din lemn
însingurată
profesorul Iorga supraveghindune
la fel ca în filmul vernisajului
privire vioaie surâzătoare
profundă totuși
arta răzbate prin epoci
artistul se ascunde în creație

*

o dimineață de februarie acum
cu lumina începând să coboare de
la munte
cu o mică turmă de nori
imposibil de trecut cu vederea
din fundal apare ziua trecută
cu porci grohăind și măgari jucând
peste
pânză aruncată în noroi
peisajul conține scene de conflict
mediatic
ziua se chinuie sub greutatea
culorilor unei
democrații îmbâcsite
exploatarea zonelor iraționalului
precum la Picasso
descompunerea formei
și apoi recompunerea formei
după criterii foarte atent alese
Guernica de exemplu

*

văd chipul țării mele desfigurat de

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

copitele animalelor care au pus
stăpânire pe ea
nici Scarlatti nici amintiri de
toamna cu pictorul Iorga
de biserică ce să mai spun
toate se ascund știind că
acum
este
încă o zi în care
prostia umblă prin Casa Poporului
și prin Guvernica
precum imaginile
dintr-un tablou Hieronymus Bosch
sau din Neo Grotescul lui Chris Mars
Din vol. OMILIILE TOAMNEI

Doina Bârcă

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*